

عنوان مقاله:

اپیدیمی کرونا و سازمان های الکترونیکی

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی جهش علوم مدیریت، اقتصاد و حسابداری (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

عبدالقادر تکه ئی - گروه حسابداری و مدیریت، واحد گنبد کاووس، دانشگاه آزاد اسلامی، گنبد کاووس، ای ران

فاطمه زهرا عبادی زال - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت دولتی گرایش تحول دانشگاه پیام نور گرمسار

سیده شیما موسویان - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت دولتی گرایش تحول دانشگاه پیام نور سمنان، سمنان، ایران

خلاصه مقاله:

هدف: سازمان بهداشت جهانی از ارزیابی گسترش سریع ویروس کشنده کووید ۱۹ در سراسر جهان اعلام یک بیماری همه گیر (پاندمی) کرد و فاصله اجتماعی را به عنوان ابزاری برای جلوگیری از گسترش این بیماری عنوان کرد. این همه گیری در تاریخ، بزرگ ترین اختلال در سیستم های کاری ایجاد کرده است با شیوع گسترده ویروس کرونا و لزوم استفاده از ابزارهای از راه دور، توسعه بسترهای مربوط به شبکه های رایانه ای و روی آوردن افراد و سازمان ها به استفاده از نظام های مبتنی بر شبکه های رایانه ای؛ رویکرد سازمان ها در استفاده از اینترنت برای ارائه خدمات از ضروریاتی به شمار می آید که از منظر دامنه تاثیرات فرهنگی و اجتماعی حائز اهمیت است. توسعه این مقوله در دوران کرونا برای سازمان ها تا بد آنجاست که نمی توان از نقش بی نظیر فن آوری اطلاعات در بهبود کیفیت، ارتقای اثربخشی و ایجاد مزیت رقابتی، چشم پوشی نمود؛ یکی از مهمترین فرصت هایی که ویروس کرونا ایجاد کرده است، توسعه ارتباطات دیجیتال است که سازمان های الکترونیک یکی از مهمترین مصادیق آن به شمار می رود. روش: از نظر هدف کاربردی و از نظر روش توصیفی است که به شیوه کتابخانه ای انجام گرفته است. نتیجه: سازمانها الکترونیک بعنوان بستر و فرایند مدیریت بدون کاغذ در حکومت مطرح است، که در بستر آن با حذف مراجعات فیزیکی و حضوری، بسیاری از ارتباطات بین اداره ها و مردم از طریق کانال های چندرسانه ای صورت می گیرد. سازمان های الکترونیک در شرایط کنونی هر چند با موانع و نقایصی دست و پنجه نرم می کند، اما توانسته خدماتی به مردم ارائه دهد و در پیشگیری و مقابله با ویروس کرونا موثر واقع شود.

کلمات کلیدی:

ویروس کرونا، سازمان الکترونیک، دورکاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1463315>

